

دوران بحرانی جوجه ریزی Brooding

در پرورش طیور به دوره ای اطلاق می شود که با جوجه ریزی آغاز و تا ۱۴ روزگی ادامه می یابد. این دوره یکی از مهمترین زمانها درطول دوران زندگی جوجه هاست. زنده ماندن پرنده هایی که تازه از تخم خارج شده اند به مقدار زیادی به چگونگی و سرعت انتقال آنها از هچر به محیط فارم وابسته است. در هیچ برهه زمانی دیگر، عملکرد یک مدیر فارم، اهمیت و حساسیت این دوره ۱۴ روزه را ندارد. بروز هر گونه اشتباهی در این دوره بحرانی، میتواند خسارات جبران ناپذیری برعملکرد کلی گله در طول دوره پرورش و تولید وارد نماید.

درک صحیح از تغییرات فیزیولوژیکی که در مدت دو هفته اول زندگی در پرنده ها رخ می دهد، اهمیت این مرحله از دوره رشد آنها را مشخص تر می نماید. این تغییرات شامل تکامل سیستمهای زیر می باشد.

سیستم ایمنی

- ایمنی غیرفعال، در نتیجه انتقال آنتی بادی های مادری از طریق جذب کیسه زرده در جوجه های جوان در حال شکل گیری است (حدوداً ۳ - ۲ هفته).
- ایمنی فعال نیز زمانیکه جوجه داخل تخم است و با واکسیناسیون های روز اول، واکسیناسیون ها در فارم و همچنین قرار گرفتن جوجه در معرض عوامل بیماری زای محیط پرورش، شکل گرفته و کامل می شود.

سیستم گوارش

- رشد سریع اندامهای داخلی که در هضم و جذب نقش دارند؛ از قبیل (کبد، روده ها، لوزالمعده، طحال و بورس)
- ضریب تبدیل غذایی (نسبت دان خورده شده به گوشت تولید شده) و میزان رشد، در این دو هفته در بهترین وضعیت ممکن هستند.
- سیستم اسکلتی
- رشد سریع و ضخیم شدن استخوانهای طویل که برای قدرت گرفتن پاها و متابولیسم مواد معدنی که بعدها صورت میگیرد، لازم است.
- قابلیت تنظیم حرارت بدن
- جوجه ها تا ۵ روزگی قادر به تنظیم دمای بدن خود نبوده و این قابلیت در جوجه ها تا سن دو هفتگی کامل نمی شود. بنابراین زنده ماندن جوجه ها در این دو هفته مستلزم دقت پرورش دهنده در ایجاد شرایط دمایی مناسب در سالن پرورش می باشد.

رشد و تکامل پرها

عدم پرورش صحیح در دو هفته اول می تواند منجر به زنده ماندن ضعیف، عدم یکنواختی گله و عملکرد کلی ضعیف در جوجه های گوشتی و همچنین پولتها و مرغهای مادر در دوره تولید و در نهایت افزایش هزینه تولید به ازای هر جوجه گردد. وزنگیری مناسب در سن ۷ روزگی، معیار خوبی برای سنجش صحت عملکرد مدیریتی در این دوره بحرانی می باشد. از این وزن می توان به عنوان معیاری برای تمایز گله های با مدیریت صحیح از گله های با مدیریت ضعیف استفاده کرد. وزن هدف در ۷ روزگی حدوداً ۴ برابر وزن جوجه در یکروزگی می باشد. چنانچه جوجه در ۷ روزگی به این وزن نرسد، لازم است که بر شیوه مدیریتی خود در طی این دوره ۷ روزه تجدید نظر نمایید.

تأثیر استرسهای اولیه، زودتر از ۱۴ روزگی در جوجه ها ظاهر نمی شود و می تواند تا حد زیادی بر عملکرد گله در دوره تولید اثر منفی بگذارد. علت اصلی عدم وزنگیری صحیح، مصرف ناکافی دان می باشد. لازم است دانی که در هفته اول در اختیار طیور قرار می گیرد با کیفیت بالا و اندازه مناسب (کوچک) باشد تا به میزان کافی توسط جوجه ها مصرف شود. مقادیر ناکافی دان و/یا فضای ناکافی دانخوری بر میزان مصرف دان، وزنگیری و یکنواختی گله اثر منفی خواهد داشت. مطالعات نشان داده که (دسترسی هر چه سریعتر به دان) برون جوجه ها در ۴هفتگی، یکنواختی و در نهایت تولید گله موثر می باشد.

اصولی که باید در ۱۴ روز اولیه پرورش جوجه ها بمنظور بهبود عملکرد و کاهش هزینه ها رعایت شوند:

- آماده سازی های قبل از جوجه ریزی
- مدیریت دان
- مدیریت نور
- مدیریت آب
- مدیریت دما
- کیفیت هوای سالن و تهویه مناسب
- آماده سازی سالن قبل از جوجه ریزی

مدیریت صحیح سالن قبل از ورود جوجه ها، از نکات کلیدی در یک برنامه پرورشی موفق می باشد. تجهیزات لازم برای سالن پرورش بایستی تمیز، عاری از میکروبهای بیماریزا و از نظر بیوسکوریتی، ایمن باشد. جزئیات چگونگی تمیز کردن و ضد عفونی سالن در کتابچه مدیریت مرغ مادر به تفصیل آمده است. اصول بیوسکوریتی بایستی در تمام طول سال حتی در زمانیکه جوجه ای در سالن نیست (فاصله بین دو جوجه ریزی)، به طور کامل رعایت شود. تمام کف سالن بایستی با بستری با کیفیت، و قطر 5/7 - 10 cm به منظور جلوگیری از اتلاف گرما، پوشانده شود. بستر بایستی تا حد ممکن در تمام طول سالن به طور یکنواخت پراکنده شود تا دمای کف در همه جا یکسان باشد؛ چراکه دمای غیریکنواخت کف سالن باعث می شود که جوجه ها دور هم و یا زیر تجهیزات سالن جمع شوند. از طرف دیگر، عدم یکنواختی بستر منجر به ایجاد اختلال در تحرک جوجه ها و نیز محدود شدن

دسترس‌ی آنها به خطوط آبخوری و دانخوری در جاهایی که ضخامت بستر کمتر است، می‌گردد. قبل از جوجه ریزی خطوط آبخوری بایستی به طور کامل تمیز، ضد عفونی و با آب با فشار بالا شستشو شود. در هر دوره جوجه ریزی فشار آب در خطوط آبخوری باید دوباره تنظیم شده و برای مصرف جوجه های جوان مناسب گردد. به منظور تصمیم گیری در رابطه با حجم جوجه ریزی، لازم است که شرایط آب و هوایی و محیطی و نوع تجهیزات به کار رفته در سالن را مد نظر داشت. برای خروسها بایستی فضای بیشتری در نظر گرفت تا از رسیدن آنها به وزن هدف اطمینان حاصل نمود.

بهترین زمان برای رساندن دمای سالن به دمایی که پرنده در آن احساس راحتی می کند، قبل از جوجه ریزی است؛ دمایی در حد دمای لبه مادر مصنوعی تا لازم نباشد جوجه ها از بین دان، آب یا گرما مجبور به انتخاب باشند، چگونگی نصب تجهیزات سالن نیز در رسیدن به این منظور تأثیر بسزایی دارد

مدیریت دان

به منظور دستیابی به بهترین عملکرد همواره توصیه می شود که در زمان جوجه ریزی از دانخوریهای کمکی نیز استفاده کنید که بایستی به تعداد ۱ عدد به ازای هر ۱۰۰ جوجه در بین دانخوری ها و آبخوریهای اصلی و با حفظ فاصله مناسب از مادر مصنوعی تعبیه شوند. این دانخوریها باید تا رسیدن جوجه ها به سن ۱۰-۷ روزگی در سالن باقی بمانند هیچگاه دانخوری ها و آبخوریهای کمکی را زیر مادر مصنوعی قرار ندهید چون گرمای زیاد ممکن است جوجه ها را از رفتن به سمت دان و آب باز دارد. دقت کنید که دانخوریهای کمکی هیچگاه کاملاً خالی از دان نباشند و همچنین دان داخل آنها همیشه تازه بوده و حالت خمیری و مانده پیدا نکند.

اضافه کردن مقادیر کم دان به دانخوریها در دفعات متعدد در طول روز در مقایسه با اینکه آنها را به دفعات کمتر ولی با مقادیر بسیار زیاد دان پر نمایید، تحریک بهتری بر مصرف بیشتر دان توسط جوجه ها خواهد داشت. بعد از گذشت ۲-۳ روز از جوجه ریزی، دانخوریهای اضافی را می بایست به تدریج به سیستم دانخوری اتوماتیک سالن نزدیک نمود تا بعد از ۷ روزگی، در یک دوره زمانی سه روزه، این دانخوریهای اضافی را از سالن خارج نمایید. به تجربه ثابت شده که راه رفتن آرام در بین جوجه ها برای تشویق آنها به مصرف دان و آب، ۲-۳ بار در روز، تا چند روز پس از جوجه ریزی، نتایج مثبتی به همراه خواهد داشت. معمولاً گله هایی که جوجه های آن دسترس‌ی مناسبی به آب و دان ندارند، تلفات اولیه بیشتری خواهند داشت.

چینه دان جوجه ها را روز بعد از جوجه ریزی بررسی کنید (Chick check) تا اطمینان حاصل کنید که دان و آب کافی دریافت کرده اند. در این زمان، چینه دان حداقل ۹۵ درصد جوجه ها بایستی در ملامسه نرم و قابل انعطاف باشد. چینه دان سفت نشاندهنده این واقعیت است که آب کافی در اختیار جوجه ها قرار نگرفته است و بنابراین لازم است که به سرعت میزان دسترس‌ی پرنده ها به آب در سالن بررسی گردد. در صورتیکه چینه دان متورم و متسع ولی شل باشد نشان دهنده این مسئله است که پرنده ها به اندازه کافی دان دریافت نکرده اند و در این شرایط لازم است که هرچه سریعتر وضعیت در دسترس بودن دان را در سالنتان ارزیابی نمایید.

در طی این دوره، دان آغازین را به یکی از دو صورت آردی یا ذرات ریز در اختیار جوجه ها قرار می دهند. در مزارع پرورش مرغ مادر گوشتی جوجه مرغها و جوجه خروسها، حداقل تا پایان هفته اول باید دان را

به صورت نامحدود دریافت کنند. از يك هفتگي به بعد بايد ميزان داني که در اختيار طيور قرار مي دهيد، محاسبه شده باشد تا جوجه هادر ۴هفتگي، از وزن هدف سنگين تر نشوند. بدست آوردن يك جثه يکنواخت و وزنگيري مناسب در ۴هفتگي در سطح گله اصلي ترين معياري است که نشان مي دهد گله شما در ۱۴ روز اول زندگي، به درستي پرورش داده شده است. لازم است که جوجه خروسها، تا انتهاي هفته چهارم، به استاندارد وزن هفتگي برسند. چنانچه خروسها به وزن استاندارد ۲۸روزگي نرسیده باشند، دوره تغذيه نامحدود (آزاد) طولاني تري توصیه مي شود. پرورش جداگانه مرغ و خروس حداقل تا ۶هفتگي الزامي است، گرچه براي کسب بهترين نتايج، در تمام طول دوره پرورش بهتر است که مرغها راز خروسها جدا نگهداشت (تا ۱۴۷-۱۴۰ روزگي). همواره لازم است که دان کافي، با توجه به سن گله، در اختيار جوجه ها قرار بگيرد. در شرايط ايده آل براي هر مرغ ۱۱/۵ و براي هر خروس ۱۵ سانتيمتر فضاي دانخوري از ۴ هفتگي تا زمان انتقال از سالن پرورش به سالن توليد (۲۱-۸ هفتگي) لازم است.

زمان دادن دان بایستی، در يك زمان ثابت از روز و به طور يکنواخت در اختيار تمام پرنده ها قرار گيرد بدین منظور سرعت حرکت زنجيره دانخوري بايد به حدي باشد که دان در کمتر از ۳ دقيقه در کل سالن توزيع شود. زمان فعاليت دانخوري را طوري تنظيم کنيد که دان را به تمام سالن و تا دورترين نقطه ممکن برساند تا بيشتري فضاي دانخوري براي جوجه ها فراهم گردد. ترفاها يا بشقابهاي دانخوري بایستی تا ۱۴روزگي، روي کف بستر قرار گيرند، تا همه جوجه ها به راحتی به دان دسترسي داشته و لازم نباشد براي خوردن دان از دانخوري بالا بروند. از ۱۴روزگي به بعد همگام با رشد جوجه ها، دانخورها را به تدريج بالا ببريد. بطوريکه همواره لبه ترفان دانخوري هم سطح با پشت پرنده باشد. افزايش دان به صورت هفتگي بایستی با توجه به وزن هدف انجام پذيرد.

مدیریت نور

تا ۷۲-۴۸ ساعت پس از جوجه ريزي، لازم است که نوردهي مداوم در سالن برقرار باشد. به منظور دستيابي سريعتر و راحت تر جوجه ها به دان و آب، بهتر است تا ۷روزگي شدت نور را در حد ۶۰-۲۰ لوکس (۶-۲ فوت کندل) حفظ نماييد. اکيداً توصیه ميشود تامامي سالنهاي پرورشي که از قوانين خاموشي پيروي ميکنند، کاملاً ضد نور باشند. خروسها را مي توان در ۲۸-۱۴ روزگي، در ۱۲ ساعت روشنايي نگه داشت تامطمئن شويد که در ۴هفتگي به وزن ايده آل و استاندارد برسند.

مدیریت آب

به منظور مصرف دان کافي و رشد مناسب گله، فراهم آوري شرايط براي دسترسي آسان به آب سالم و تميز ضروري مي باشد. نصب آبخورهاي کمکي در زمان جوجه ريزي اکيداً توصیه ميشود و بایستی به ازاي هر ۱۰۰ جوجه از يکروزگي تا ۷روزگي ۱ آبخوري کمکي تعبيه شود. بهتر است به جاي آبخورهاي باز (Open trays)، از آبخوري هاي زير استفاده شود:

- آبخورهاي يك گالني مخصوص جوجه (one gallon chick fonts) که شامل يك سطل پلاستيكي است که از آب پر شده و روي يك بشقاب برمي گردد و آب موجود در سطل از طريق سوراخ سر آن به داخل بشقاب راه پيدا ميکند.

• آبخوریهای جدید به نام Fills Easy که از یک مخزن مخروطی و یک بشقاب تشکیل شده و به راحتی توسط یک شیلنگ از آب پر میشود. این نوع از آبخوریها برای استفاده در سالنهای پرورش با ابعاد بزرگ مناسب است و به کارگر اجازه می دهد که با یک شیلنگ به راحتی در بین آبخوریها حرکت کرده و آنها را به آسانی پر کند.

• آبخوریهای کوچک (Mini Drinkers) که مستقیماً روی بستر قرار می گیرند تا آب را در روزهای اول به راحتی در اختیار جوجه ها قرار دهند و به صورت اتوماتیک توسط لوله آبی که خطوط آبخوری را پر می کند، پر میشود.

فنجانهایی متصل به هم (Clip-on Cups) که به سیستم آبخوری سر پستانی متصل شده و به راحتی از این طریق از آب پر میشوند، نیز در روزهای اول پرورش جوجه ها به منظور دسترسی آسانتر آنها به آب به کار می روند.

آب کمکی باید در محلی از سالن که جوجه ها احساس راحتی میکنند، در بین دانخوریها و نزدیک به مادر مصنوعی یا منبع گرمایی سالن تا ۵-۳ روزگی قرار گرفته و به تدریج از این سن به بعد حذف شوند. آب باید ولرم (۲۶/۰۷) باشد. قراردادن کاغذهایی در زیر خطوط آبخوری باعث جذب جوجه ها به سمت آبخوریهای نیپل شده و باعث می شود که بلافاصله پس از جوجه ریزی به سمت این آبخوریها آمده و آب بنوشند. فشار مناسب آب در سیستم آبخوری نیپل تنظیم شده و به گونه ای است که یک قطره کوچک آب در نوک نیپل باقی بگذارد که خود باعث تحریک حس کنجکاو جوجه های جوان برای نوک زدن به آن می شود. آبخوریهای نیپل باید به تعداد یک نیپل به ازای هر ۱۲-۱۰ پرند نصب شوند و جوجه ها نباید بیش از ۳ متر برای دسترسی به آب حرکت کنند. آبخوریها باید از نظر ارتفاع و فشار لازم براساس توصیه های شرکت سازنده نصب گردند. معمولاً ارتفاع نیپلها در ۷۲-۴۸ سانت اولیه جوجه ریزی همسطح با چشم جوجه ها باشد و پس از آن در ۴ روزگی، ارتفاع نیپلها را در حدی زیاد کنید جوجه ها با زاویه ۴۵° آب بنوشند. از این سن به بعد تا ۱۰ روزگی، خطوط آبخوری را به اندازه ای بالا می برید که در ۱۰ روزگی سر جوجه ها در زمان آب خوردن کاملاً صاف و به سمت بالا باشد. دقت کنید که حین آب خوردن کف پای جوجه بایستی کاملاً روی زمین باشد.

بررسی وضعیت بستر، معیار بسیار مناسبی برای ارزیابی صحت تنظیمات سیستم آبخوری می باشد. چنانچه بستر زیر خطوط آبخوری مرطوب باشد، نشاندهنده این است که یا آبخوری ها خیلی پایین نصب شده اند و یا فشار آب داخل لوله ها خیلی بالاست. و از طرفی اگر بستر در زیر آبخوریها به شدت خشک باشد، ممکن است فشار آب در داخل لوله ها خیلی کم بوده و یا ارتفاع آبخوریها خیلی بالا باشد بطوریکه جوجه ها نتوانند براحتی به آن دسترسی داشته باشند. لوله های ظرف سیستم آبخوری نیپل را بایستی همواره تمیز نگه داشت، فشار آب داخل آنرا بایستی در حد بسیار جزئی در طول دوره افزایش داد.

محاسبه میزان مصرف آب با استفاده از کنتور آب، شیوه بسیار مناسبی برای محاسبه میزان مصرف دان توسط گله میباشد. چراکه ارتباط تنگاتنگی بین مصرف دان و آب وجود دارد. اندازه کنتورها بایستی هماهنگ با ذخیره آب ورودی به سالن باشد تا از جریان مناسب آب اطمینان حاصل نمایید میزان مصرف آب را در زمان ثابتی در هر روز باید اندازه بگیرید تا راحت تر بتوانید راجع به نکات مربوط به عملکرد کلی گله و همچنین سلامت پرند ها تصمیم گیری نمایید. هر تغییر محسوس در میزان مصرف آب را باید مد

نظر داشته باشید چرا که ممکن است نشان دهنده نشت آب، تغییر در وضعیت سلامت گله یا مشکل دان باشد. کاهش مصرف آب در سطح گله معمولاً اولین نشانه وجود مشکل در سطح گله است. در دمای 1/21 درجه در شرایط عادی، میزان مصرف آب در یک روز بایستی حدوداً ۲-۱/۶ برابر میزان مصرف دان توسط گله باشد. میزان مصرف با توجه به دمای محیط، کیفیت دان و وضعیت سلامت پرنده ها متغییر خواهد بود در صورت مشاهده نوسانات نامنظم در میزان مصرف آب، قبل از محدود کردن دسترسی به آب، لازم است که علت را ریشه یابی نمایید.

مدیریت دما

قبل از جوجه ریزی، مادر مصنوعی و سایر منابع گرمایی سالن را با فواصل منظم بررسی کنید تا از عملکرد صحیح آنها اطمینان حاصل نمایید. گرم کردن سالن قبل از ورود جوجه ها باید با توجه به شرایط جوی محل احداث سالن پرورش، بین ۲۴ تا ۴۸ ساعت قبل از جوجه ریزی آغاز شود. این کار باعث می شود که از مناسب بودن دمای کف و بستر برای جوجه ریزی اطمینان حاصل کنید. بعلاوه، گرم کردن سالن قبل از جوجه ریزی باعث گرم شدن آب و هوای موجود در سالن و کمک به حذف آمونیاک (حاصل از بستر) و گرد و غبار ناشی از بستر، از هوای سالن میگردد.

با استفاده از بخاریهایی که کل هوای سالن را گرم میکنند، دمای ایده آل کف بایستی حداقل 32°C باشد. در شرایط استفاده از مادرهای مصنوعی مدل پن کیکی، دمای ایده آل کف، دقیقاً زیر مادر مصنوعی، 40/5°C، یعنی تقریباً همان دمای داخل بدن یک مرغ مادر که روی تخم می خوابد، باشد. دمای کف در لبه مادر مصنوعی، باید 32°C باشد.

جوجه ها را زیر نظر داشته و سعی کنید شرایط سالن را به شرایط آسایش آنها نزدیک کنید. در عین اینکه دقت کنید گرمای بیش از حد به سالن وارد نکنید. در صورتیکه جوجه ها بیش از حد گرمای شده یا سرما بخورند، می توانند با مشکلاتی از قبیل له له زدن، عدم جذب کسپه زرده، استرس و دهیدراتاسیون مواجه شوند. رسیدن به عملکرد مناسب مستلزم نظارت دقیق و تنظیم صحیح دمای مادر مصنوعی و تهویه سالن، به منظور جلوگیری از مشکلاتی که در بالا ذکر شد می باشد. معیار بسیار خوبی که می توان از آن برای سنجش دمای کف استفاده کرد، بررسی دمای کف پای خود جوجه هاست. چنانچه کف پای جوجه سرد باشد، لازم است که سیستم گرمایش سالن و دمای کف را دوباره کنترل نمایید. چنانچه جوجه ها در دمای مناسب و تا حدودی گرم قرار داشته باشند، در سطح گله شاهد تحرك فعال جوجه ها در اطراف سالن خواهید بود.

استفاده از محافظ مادر مصنوعی برای ۷-۵ روز اولیه به منظور محدود کردن تحرك جوجه ها به منطقه ای از سالن که در آن از نظر دمایی احساس راحتی میکنند، توصیه می شود. این محافظها بایستی ارتفاعی برابر با ۲۵-۴۰ سانتی متر داشته و از تورهای ۲/۵ سانتی متری ساخته شده باشند معمولاً محافظ های مادرمصنوعی تمام طول سالن را می گیرند و لازم است که بعد از ۷ روزگی برداشته شوند.

کیفیت هوا و تهویه سالن

علاوه بر تنظیم مناسب دما، لازم است که به کیفیت هوا و تهویه سالن نیز توجه کافی داشته باشید. تهویه، باعث پخش یکنواخت گرما در تمام سالن و حفظ کیفیت هوای سالن در منطقه ایی که پرورش دو هفته اول انجام می شود، میگردد. "تهویه حداقلی" با گرم کردن سالن ۴۸-۲۴ ساعت قبل از ورود

جوجه ها به منظور حذف گازهای زائد و رطوبت اضافی، شروع می شود. جوجه های جوان نسبت به گرد و غبار به شدت حساس هستند. سرعت جریان هوا در حد ۵/، متر در ثانیه نیز میتواند باعث کوران هوا در سالن و سرماخوردگی جوجه های یکروزه شود. تهویه حداقلی اعمال شده در سالن بایستی بتواند جلوی سرما خوردن احتمالی جوجه ها را تا ۱۴ روزگی آنها بگیرد. سطح آمونیاک هوای سالن که در نتیجه آلودگیهای بستر تولید می شود را بایستی به طور دقیق و منظم بررسی نمود.

تأثیر عدم فعالیت هواکشهای تهویه حداقلی بر کیفیت هوای سالن

هواکشهای تهویه حداقلی را باید طوری تنظیم کنید که براساس تایمرهای سیکلی (سیکلهای ۵ یا ۱۰ دقیقه ای) به همراه یک ترموستات کار کنند این هواکشها باید طوری تنظیم شوند که حداقل ۲۰ درصد از زمان چرخه فعالیت کنند. با افزایش ظرفیت هواکشها (یا کاهش آنها) حجم هوای ورودی بایستی با توجه به فشار منفی که لازم است در سالن ایجاد شود، تغییر نماید. کیفیت پایین هوای سالن پرورش، اثر منفی بر سلامت و عملکرد جوجه های در حال پرورش داشته و می تواند بر تولید آینده گله چه از نظر تولید تخم مرغ و چه زنده مانده های تولید شده، قابلیت باروری و قابلیت جوجه درآوری تأثیر منفی بگذارد. زمانیکه هواکشها خاموشند، کیفیت هوا بسرعت پایین می آید که ممکن است باعث وارد آمدن خسارت بر سیستم تنفس و ایمنی پرنده ها گردد.

راهنمای تهویه سالن

- ۱ - تا قبل از رسیدن جوجه ها به سن ۲۸ روزگی نباید از تهویه تونلی در سالن پرورش استفاده کنید. چون هیچگاه پردرآوری جوجه ها تا قبل از رسیدن به این سن کامل نمیشود.
- ۲ - در ۱۴ روز اول پرورش جوجه ها، سرعت جریان هوا در سطح آنها باید در کمترین حد ممکن حفظ شود (کمتر از ۱۲ متر در دقیقه).
- "دماي واقعي هوا" بایستی اولین معیار برای تصمیم گیری راجع به تنظیم صحیح دمای سالن باشد.
- ۳ - از ۱۵ تا ۲۱ روزگی، سرعت جریان هوا نباید از ۳۰/۵ متر در دقیقه بیشتر شود. در این سن می توان از تهویه انتقالی نیز در سالن استفاده کرد و "دماي موثر" بایستی اولین معیار برای تصمیم گیری در رابطه با تنظیم صحیح دمای سالن باشد.
- ۴ - از ۲۲ تا ۲۸ روزگی، سرعت جریان هوا نباید از ۶۱ متر در دقیقه در سطح جوجه ها بیشتر شود. در این سن نیز می توان از تهویه انتقالی در سالن استفاده کرد و "دماي موثر" معیار اصلی در تصمیم گیری راجع به تنظیم صحیح دمای سالن میباشد.
- ۵ - از ۲۹ روزگی جوجه ها به بعد، لازم نیست که محدودیتی در سرعت جریان هوا قائل شوید و در صورت نیاز می توانید از خنک کننده های تبخیری نیز در سالنتان استفاده کنید، و برای تصمیم گیری راجع به چگونگی تنظیم صحیح دمای سالن، باید "دماي موثر و رطوبت نسبی سالن" را تماماً مدنظر داشت.
- ۶ - صحت تهویه سالن را هرگز نباید با توجه به حواس خودتان بسنجید، بلکه ملاک برای شما بایستی همواره جوجه ها و رفتار آنها باشد.

به منظور کسب اطلاعات تکمیلی در رابطه با کیفیت هوا و تهویه سالن می توانید به کتابچه راهنمای مدیریت مرغ مادر کاب ۵۰۰ مراجعه نمایید.

خلاصه

۴ هفته ابتدایی زندگی جوجه ها ، زمان بحرانی از زندگی آنهاست که نقش بسزایی در عملکرد نهایی گله خواهد داشت. در زمان جوجه ریزی، زندگی جوجه های جوان کاملاً به تدابیر مدیریتی که در گله به کار می گیرید وابسته است. هدف دوره ابتدایی پرورش (۴ هفته اول)، ایجاد شرایط محیطی مناسب برای جوجه هاست. توجه دقیق پرورش دهنده به تمام جزئیاتی که در رابطه با مدیریت پرورش توصیه شده، در نیل به این مقصود الزامی است.

تهیه و تنظیم
مرکز اطلاع رسانی طیور ایران

شماره های تماس با مرکز:
تلفن: ۰۱۷-۳۳۳۴۹۱۲۹ • تلفکس: ۰۱۷-۳۳۳۴۸۱۴۲